

รวมกันเราอยู่-แยกกันเราตาย

..... ระบุ สำนัก

ในขณะที่กำลังคิดว่าสงครามครั้งนี้จะมีอะไรเป็นแรงผลักดันบ้าง อยู่ ๆ พอวันสงครามมาถึง ผู้เขียนก็ได้รับสิ่งพิมพ์จากองค์กรแห่งหนึ่งซึ่งส่งมาให้ทางไปรษณีย์ ทันทีที่รับสิ่งแรกที่พบพิมพ์ด้วยตัวอักษรขนาดค่อนข้างใหญ่ ปรากฏอยู่ในบริเวณด้านล่างของหน้าของก็คือ **"รวมกันเราอยู่ - แยกกันเราตาย"**

โดยเหตุที่ตนเองกำลังจับตาการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยร่วมกับสภาพที่เป็นความจริงในปัจจุบัน เมื่อมีโอกาสสัมผัสกับข้อความดังกล่าวซึ่งเข้าใจว่าเจ้าของเรื่องคงมีเจตนาพิมพ์ไว้เป็นคำขวัญ จึงนำเอาสภาพปัจจุบันของสังคมมาใช้เป็นฐานการวิเคราะห์ ทำให้มองเลยไปถึงเงื่อนไขสำคัญอีกสิ่งหนึ่งซึ่งอยู่ลึกกว่า และขออนุญาตนำมากล่าวเสริมต่อไปว่า

รวมกันเราอยู่-แยกกันเราตาย แต่หากรวมกันเป็นพวก ทั้งเราและสังคมจะตายเร็วยิ่งกัน ซึ่งสิ่งดังกล่าวถือเป็นสังคมนิยมที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

ความรู้สึกเป็นพวก เป็นสิ่งสืบทอดกันมานานมาก มีการลงรากฝังลึกอยู่ในรากฐานการศึกษาและในกระแสการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมไทยอย่างชัดเจนมาโดยตลอด ดังจะพบกับคำว่า**"พวกเรา"**ซึ่งกล่าวกันจนติดปากเมื่อมีโอกาสรวมกันเป็นกลุ่ม และไม่เพียงเท่านั้นหากยังส่งผลให้เกิด **"ความแปลกแยก"**เป็นปัญหารุนแรงยิ่งขึ้น หรือหากมองอีกด้านหนึ่งน่าจะเห็นภาพที่สอดคล้องกันกับคำกล่าวซึ่งมักได้ยินเป็นครั้งคราวว่า **"คำเนิ่นชิวค้อย่างตัวใครตัวมัน"**

แม้จากหลายครั้งหลายหนที่ปรากฏเป็นภาพให้เห็นว่ามีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน แต่จากด้านหนึ่งคงเป็นภาพที่ยังไปไม่ถึงของจริง กล่าวคือการขัดผลประโยชน์ในด้านวัตถุประสงค์ระหว่างกันและกันยังไม่ถึงขั้นส่งผลให้แต่ละคน-แม้แต่ละความรู้สึกได้ชัดเจน หากเมื่อใดถึงจุดที่ปรากฏให้เห็นชัด เมื่อนั้นความขัดแย้งอันมีผลนำไปสู่ความแปลกแยกก็จะผุดออกมาให้เห็นเป็นธรรมชาติ และลงเป็นธรรมชาติ ฝ่ายที่ก่อพฤติกรรมย่อมไม่รู้สึก หากบุคคลผู้วิเคราะห์มุ่งถือเอาที่ตัวบุคคลหรือแม้พรรคพวก ตนเองก็ย่อมตกอยู่ในสภาพติดกันตัวเองไม่ให้สามารถเข้าถึงสิ่งซึ่งเป็นเหตุและผลด้วย

อนึ่ง บนพื้นฐานสังคมที่เรียกกันว่า**"สังคมนิยม"** ซึ่งหากมองได้ลึกซึ้งพบว่า มีแนวโน้มบริโภคนิยมทุกอย่างที่ขวางหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริโภคนิยมที่ชีวิตเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเองอย่างไม่ไว้หน้า" การเปลี่ยนแปลงภายในโครงสร้างสังคมลักษณะนี้ มีเหตุมีผลกำหนดให้กลุ่มคนที่ขึ้นไปสู่อำนาจบริหารและจัดการ เป็นคนซึ่งมีรากฐานเป็นพวกเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ และเมื่อเป็นธรรมชาติย่อมไม่รู้สึก เพราะ **"จุดเริ่มต้นแก้ไขจำเป็นต้องเกิดจาก การรู้สึกได้ ด้วยตนเองช่วยให้อ้อมรับความจริงก่อนอื่น"** ดังนั้นการสะท้อนภาพพฤติกรรมออกมาปรากฏแม้จะมีลักษณะที่หลากหลาย แต่หากมองได้ลึกซึ้งพบว่า อยู่บนฐานเดียวกัน เพียงแตกต่างกันด้วยรูปแบบเท่านั้น

เช่นเดียวกันกับสิ่งที่กล่าวแล้ว แม้นำเอาพื้นฐานแนวคิดดังกล่าวมาใช้พิจารณาในกรอบของรูปแบบทางการเมืองซึ่งปรากฏเห็นว่ามีพรรคต่าง ๆ แต่นั่นคือภาพที่ยังไปไม่ถึงของจริง เพราะของจริงจะปรากฏก็ต่อเมื่อความกดดันของปัญหาถึงจุดที่มีความจริงปรากฏอยู่ในรากฐานความรู้สึกแต่ละคน ดังนั้นเมื่อมีเหตุการณ์รุนแรงถึงขนาดซึ่งคนที่ถือรากฐานเป็นพวกเดียวกันเกิดความรู้สึกร่วมกันได้ ก็จะมีการรวมตัวกันปกป้องผลประโยชน์ของตนและพวก ดังที่เรียกกันว่า **"แนวร่วมชั่วคราว"** หรืออาจเรียกว่า **"มีความเป็นพวกโดยธรรมชาติ"** โดยที่ไม่รู้สึกตัวว่าเป็นพวก

ภาพที่ปรากฏออกมาให้เห็นได้ชัดเป็นครั้งคราวก็คือ เมื่อมีความไม่พอใจกันในพรรคซึ่งตั้งขึ้นมาบนฐานความเป็นพวก พอมาถึงจุดหนึ่งแม้เกิดปัญหาซึ่งควรถือเป็น เรื่องปลุกย่อยก็มักมีการแยกตัวออกไปและตั้งพรรคใหม่ ทำให้อ่านได้ว่าคือพรรคที่ยังคงมีความเป็นพวกปรากฏอยู่ในรากฐาน

ดังนั้น การเรียกร้องให้มีการกระจายการศึกษาที่ดี การกระจายอำนาจการปกครองที่ดี แม้การกระจายรายได้ซึ่งมีการนำมาพูดกันบ่อยครั้งเป็นบางช่วง หากมองได้ถึงรากฐานคงพบว่ายังมีสภาพเป็นเพียง**"เครื่องประดับของคนในกลุ่มซึ่งพยายามข่มขู่ภาพตัวเองให้คนอื่นเห็น** แทนที่จะเน้นให้เห็นความสามารถในตนเองที่กระจายความรู้สึกซึ่งมีการถือพวก ให้เปลี่ยนมาปรากฏอยู่บนรากฐานที่อิสระหรือปลอดจากการยึดติดอยู่กับพวกได้ชัดเจนเพื่อใช้เป็นพื้นฐานก่อนอื่น

เราคงหวังได้ว่าสิ่งซึ่งกระทำไปตามกระแสความเข้าใจว่าคือการกระจาย คงยังทำให้เกิดภาวะแปลกแยกที่หลากหลายด้วยรูปแบบความเป็นพรรคพวกยิ่งขึ้น และมีแนวโน้มว่าสู่ การแยกแผ่นดินไทยซึ่งเคยสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกันไม่ว่าภาคไหน ๆ ออกเป็นเสี่ยง ๆ ให้ได้เห็นกันชัดเจนยิ่งขึ้นจนถึงที่สุดจนจบ ไว้เป็นมรดกแก่ชนรุ่นหลัง

ดังนั้น ความซึ่งหยิบยกมาแสดงออกที่พบว่า **"รวมกันเราอยู่ แยกกันเราตาย"** ในสภาพสังคมซึ่งขาดรากฐานจริงเช่นนี้ จึงตกอยู่ในสภาพที่เป็นเพียงคำขวัญซึ่งขาดการนำปฏิบัติให้มีความเป็นไปได้ และบนผืนแผ่นดินซึ่งมีสภาพพื้นฐานเช่นนี้ เราจึงต้องพบกับคำขวัญในรูปลักษณะต่าง ๆ ที่ปรากฏหลากหลายอยู่บนแผ่นกระดาษบ้าง บนแผ่นป้ายตามท้องถนนบ้าง แม้ในจอโทรทัศน์และคำกล่าวในรายการวิทยุ ซึ่งจริง ๆ แล้ว หากรู้ได้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของคนและตระหนักได้ถึงสังขรณ์ของชีวิตคนคงไม่น่าแปลกใจอะไรเพราะ **"เมื่อขาดด้านหนึ่งก็ย่อมมีอีกด้านหนึ่งเพิ่มขึ้นเป็นธรรมชาติของคน**

เรายังหวังว่า วัฏจักรอันดีเป็นสังขรณ์ของวิถีชีวิตแม้ชีวิตคนในสังคมไทย ซึ่งขณะนี้สังเกตจากประสบการณ์เท่าที่มีอยู่แล้วเห็นว่าการกำลังอยู่ในช่วงซึ่งต่ำลงเรื่อย ๆ เนื่องจากปัญหาต่าง ๆ ที่สังคมตัวเองมีน้ำหนักเพิ่มขึ้น แม้ว่าได้มีความรุนแรงเกิดขึ้นในช่วงหลัง ๆ ครั้งแล้วครั้งเล่า ก็คงยังมีน้ำหนักไม่เพียงพอแก่การปรับทิศทางตัวเองได้อย่างชัดเจนเนื่องจากน้ำหนักจากอีกด้านหนึ่งซึ่งอยู่ภายนอกยังสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนกว่าจะถึงจุดหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดการชำระล้างตัวเองของโลก หรือสังคมต้องหันสภาพจากพื้นฐานเดิมไปก่อน แต่อย่างน้อยคงต้องมองที่มนุษยชาติซึ่งมีกระแสเชื่อมโยงถึงซึ่งกันและกันอย่างปราศจากการเลือกชาติภาษา ซึ่งในที่สุด สมดุลภายในรากฐานจิตใจอันดีเป็นกุดแจคอกสำคัญที่สุดที่หึงควบคุมความสงบสุขของมนุษย์ ย่อมได้รับการฟื้นฟูตัวเองให้กลับสู่สภาพปกติ ไม่ว่าในอนาคตจะเกิดความรุนแรงยิ่งขึ้นแค่ไหน ดังนั้นหากรากฐานจิตใจมีความว่างเปล่าพอสมควรแล้วน่าจะมองด้วยความรู้สึกที่ว่า สิ่งดังกล่าวเป็นสังขรณ์ แทนการมองว่าเป็นการสูญเสียซึ่งเป็นเพียงภาพเฉพาะหน้าเท่านั้น.

ทั้งนี้และทั้งนั้น เพื่อเริ่มต้นหวนกลับมาทบทวนตนเองว่า ในแต่ละวัน ชั่วโมง นาทีหรือทุกขณะ ตัวเราเองได้มุ่งปฏิบัติและนำมาคิดค้นหาความจริง ในทุกสิ่งทุกอย่าง ดีที่สุดแล้วหรือ.